

22.4.2024

KÄRÄJÄOIKEUDEN JULKINEN SELOSTE SALASSAPIDETTÄVÄKSI MÄÄRÄTYSSÄ ASIASSA

Kymenlaakson käräjäoikeus on perjantaina 19.4.2024 tuominnut 49-vuotiaan Kymenlaaksolaisen miehen 19.8.2023 tehdystä seksuaalisesta kajoamisesta ja palvelusrikoksesta 1 vuoden 3 kuukauden ehdolliseen vankeusrangaistukseen, jonka koeaika päättyy 18.4.2026. Vastaaja on velvoitettu maksamaan asianomistajalle korvauksena seksuaalisen kajoamisen aiheuttamasta kärsimyksestä 1.500 euroa laillisine korkoineen tekopäivästä lukien. Lisäksi vastaaja on velvoitettu korvaamaan valtiolle asianomistajan avustamisesta valtiolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut yhteensä 3.348,62 euroa viivästyskorkoineen kuukauden kuluttua käräjäoikeuden tuomion antamisesta lukien. Vielä vastaaja on velvoitettu korvaamaan valtiolle rikosuhrimaksu sekä valtion varoista maksetut todistelukustannukset 59,40 euroa.

Syyttäjä vaati vastaajalle kohdassa 1 rangaistusta ensisijaisesti raiskauksen yrityksestä ja toissijaisesti seksuaalisesta kajoamisesta sekä kohdassa 2 palvelusrikoksesta. Vastaaja myönsi syyllistyneensä kohdassa 1 enintään seksuaaliseen ahdisteluun. Vastaaja kiisti syyllistyneensä kohdassa 2 palvelusrikokseen, koska kohdan 1 teko oli tapahtunut vapaa-ajalla.

Kohdassa 1 käräjäoikeus katsoi, että vastaaja oli maatessaan asianomistajan vieressä sängyssä vastoin asianomistajan tahtoa ottanut asianomistajan ympäriltä kiinni ja kosketellut kädellään asianomistajaa sekä peiton päältä että alla. Peiton alla koskettelu oli tapahtunut paidan päältä vatsan alueella, missä tilanteessa asianomistaja on siirtänyt vastaajan käden pois. Asianomistaja on siirtänyt vastaajan käden pois ja siirtynyt toiseen sänkyyn. Vastaaja on tässä yhteydessä ottanut asianomistajaa kyynärvarresta kiinni aiheuttaen tälle käsivarteen mustelmia. Vastaaja on mennyt asianomistajan perässä toiseen sänkyyn ja kertonut asianomistajaa kohtaan tuntemistaan seksuaalisista haluista. Asianomistaja on useaan kertaan sanallisesti ilmaissut vastaajalle, ettei halua tämän kanssa seksuaalista kanssakäymistä ja siirtynyt toisen kerran toiseen sänkyyn, jonne vastaaja on seurannut asianomistajaa. Vastaaja on työntänyt kätensä asianomistajan shortsien lahkeesta sisälle puristaen asianomistajan reittä niin, että asianomistajan sisäreiteen on aiheutunut mustelma. Asianomistaja on työntänyt vastaajaa pois sängyltä, jolloin vastaaja on asianomistajaa takaraivolta kiinni pitäen vetänyt asianomistajan päätä kohti omaa sukuelintään laskien samalla toisella kädellään alushousujaan alaspäin. Asianomistaja on päässyt irtautumaan vastaajan otteesta ja poistunut tilanteesta. Asianomistaja on kertonut, ettei oraalinen sukupuoliyhteys ollut hänen mielestään lähellä tapahtua. Käräjäoikeus katsoi, että näyttämättä on jäänyt, että asianomistajan kasvot olisivat olleet vain 10 senttimetrin päässä vastaajan housuissa olleesta sukuelimestä ja että vastaaja olisi yrittänyt olla asianomistajan kanssa sukupuoliyhteydessä käyttämällä väkivaltaa. Tähän nähden vastaaja ei ollut saanut aikaan vaaraa raiskauksen täyttymisestä eikä menettely täyttänyt raiskauksen yrityksen tunnusmerkistöä.

Käräjäoikeus katsoi, että syyksi luetuilta osin kysymyksessä oli teko, joka olennaisesti loukkasi asianomistajan seksuaalista itsemääräämisoikeutta ja katsoi vastaajan menettelyllään syyllistyneen rikoslain 20 luvun 3 §:ssä rangaistavaksi säädettyyn seksuaaliseen kajoamiseen, josta on säädetty rangaistukseksi vankeutta neljästä kuukaudesta neljään vuoteen.

Kohdassa 2 käräjäoikeus katsoi vastaajan ammattisotilaana rikkoneen kohdassa 1 syyksi luetulla menettelyllä puolustusvoimista annetun lain 42 §:n ja yleisen palvelusohjesäännön kohdissa 3, 78 ja 81 säädettyä käyttäytymisvelvoitetta. Käräjäoikeus katsoi, että edellä mainituista säännöksistä ilmenee rikosoikeudellisen laillisuusperiaatteen edellyttämällä vastaajan kannalta ennakoitavalla tavalla ja riittävän yksiselitteisesti myös hänen vapaa-ajan käyttäytymiselleen asetetut vaatimukset sekä käyttäytymisvelvoite ja sen rangaistavuus. Näin ollen käräjäoikeus katsoi, että vastaajan syyksi luettu seksuaalinen kajoaminen on selkeästi ammattisotilaan vapaa-ajan käyttäytymistä koskevien säännösten vastaista riippumatta siitä, onko asianomistaja toinen sotilas vai siviilihenkilö. Vastaajan menettely on ollut omiaan heikentämään luottamusta puolustusvoimille kuuluvien tehtävien asianmukaiseen hoitoon. Käräjäoikeus katsoi vastaajan menettelyllään syyllistyneen rikoslain 45 luvun 1 §:ssä säädettyyn palvelusrikokseen, josta on säädetty rangaistukseksi enintään vuosi vankeutta.

Vastaajaa ei ollut aiemmin rikoksista rekisteröity, mikä puolsi vankeusrangaistuksen määräämistä ehdolliseksi. Myöskään tekojen vakavuus yksin ei edellyttänyt vankeusrangaistuksen tuomitsemista ehdottomana. Käräjäoikeus katsoi, ettei rangaistuksen lieventämiseen tai tuomitsematta jättämiseen ollut rikoslain 6 luvun 7 §:n 1 kohdan tai 12 §:n 4 kohdan mukaisia perusteita.

Asia on käsitelty sotilasoikeudenkäyntilain 8 § 1 momentin nojalla oikeudenkäynnistä rikosasioissa annetun lain mukaisessa järjestyksessä, koska kohdan 1 seksuaalirikos ei ole kohdan 2 sotilasrikosasiaan nähden vähäinen. Asia on käsitelty kahden tuomarin ja kahden lautamiehen kokoonpanossa. Ratkaisu on ollut yksimielinen.

Ratkaisu ei ole lainvoimainen.

Käräjätuomari

Tanja Arpiainen